

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: Motivace mladých lidí pro práci v diecézním centru života mládeže v souvislosti s očekáváním církve.

Autor práce: Kateřina PECHOVÁ

Vedoucí práce: doc. PhDr. Ludmila MUCHOVÁ, Ph.D.

Oponent: Mgr. Ing. Zdeněk DEMEL, Th.D.

Formální stránka:

Práce má 45 stran textu, seznam literatury čítající celkem 28 položek, z toho 5 internetových, seznam zkratk a přílohu s dotazníkem, zkoumajícím motivaci členů týmu v centru života mládeže pražské arcidiecéze (ADCŽM Nazaret). Při odkazování na dokumenty Druhého vatikánského koncilu se autorka dopustila několika chyb. Jednak té, že *Gaudium et spes* nazývá dokumentem, ale je to konstituce, a že kromě odkazu na článek ještě nadbytečně uvádí číslo stránky z knihy *Dokumenty II. vatikánského koncilu* (pozn. pod čarou č. 29, 30 a 42). Poznámky č. 32 a 33 nejsou v textu označeny indexem, ale jen číslicí v řádku. A domnívám se, že u mládeže v rané dospělosti by se už nemělo hovořit o „dívkách“ a „chlapcích“, ale o „ženách“ a „mužích“ (srov. např. str. 36 a 37). V práci se občas vyskytují pravopisné chyby. Jinak je úprava práce a její jazyková stránka dobrá.

Obsahová stránka:

Práce má teoretickou a praktickou část. Tu teoretickou tvoří první tři kapitoly. V první z nich se autorka zabývá principem motivace obecně a pak u dobrovolníků. V druhé kapitole se autorka věnuje vztahu mládeže a církve. Zde nejprve podává charakteristiku mládeže v období rané dospělosti, dále líčí pohled církve na mládež obecně, stručně charakterizuje vztah české církve k mládeži, podle církevních dokumentů popisuje pastoraci mládeže, připojuje pojednání o angažmá mládeže v církvi a stručně popisuje pastoraci mládeže v ČR po roce 1989. Třetí kapitola práce je věnována historii vzniku diecézních center života mládeže (DCŽM), jejich pozici v diecézní pastoraci mládeže, jejich činnosti a spiritualitě. Dále se zde pojednává o členech týmu v DCŽM: co od nich očekává církev a jak jsou personálně tyto týmy vybaveny.

Praktickou část práce představuje kapitola 4. Zde autorka popisuje výzkum motivace členů týmu ADCŽM Nazaret (současných i bývalých) jednak pro vstup do tohoto zařízení a jednak během práce v něm. Výzkum prováděla pomocí dotazníku exploračního charakteru. Výsledky výzkumu podává formou tabulek, interpretuje je a nakonec z nich vyvozuje závěry. Přehledností práce by prospělo, kdyby autorka nejčastěji zmiňované motivace ještě shrnula do zvláštní tabulky.

Zkoumaný vzorek představovali členové týmu, kteří se v ADCŽM vystřídali v období 2004 – 2009. Bylo jich celkem 12, z toho jich na dotazník odpovědělo 9. Jejich průměrný věk byl 21,8 let a v týmu strávili v průměru 21,6 měsíců. Pokud jde o výzkum motivací pro vstup do týmu, jak přiznává sama autorka, měly být první dvě otázky dotazníku (1 – *Proč jsi se rozhodl/a jít do DCŽM do týmu?* 2 – *Co všechno mělo vliv na Tvé rozhodnutí?*) formulovány tak, aby skýtaly víc odlišné odpovědi. Ty se totiž u respondentů na obě otázky dost překrývaly. Podle provedeného výzkumu byly nejvýraznějšími motivy pro vstup do týmu *služba druhým, touha být užitečným, moci dělat, co mě baví, zkusit život v týmu, získat duchovní posílení, získat nové kontakty, možnost práce mezi mladými*. Pokud jde o otázku obav, vyslovili se dotazovaní nejčastěji, že se obávali *vlastního selhání* nebo *vztahů v týmu*. Na otázku ohledně životní situace respondenti nejčastěji odpověděli, že kvůli práci v ADCŽM *přerušili zaměstnání*, přičemž někteří z nich *zároveň pokračovali ve studiu* podle individuálního plánu nebo kombinovanou formou. A všechny ženy z týmu kromě jedné se

vyjádřily, že svůj vstup do něho *cítily jako nějaké povolání*, kdežto muži ne. Zřejmě to souvisí hlavně s tím, že ženy mají větší založení pro vztahy a péči o druhé.

Při výzkumu motivace pro vlastní práci v týmu byly položeny otázky ohledně pozitivních a negativních motivací pro ni a též otázka na to, co na ní nemělo žádný vliv. Z výzkumu vyplynulo, že mezi nejčastější motivace při práci v týmu patřil *kontakt s příchozími, náboženský a duchovní program v centru a přínos pro sebe*. Negativně na motivaci členů týmu nejčastěji působily *celodenní zaměstnání, mzda a její výše a odrazování rodiny a dřívějších přátel* od této práce. Zároveň však nejvíce respondentů uvedlo, že *mzda a její výše* neměly na jejich motivaci vliv, ani *celodenní práce* a ani negativní postoj *rodiny a dřívějších přátel*. U tohoto výzkumu se domnívám, že je v dotazníku málo vystižen jeden ze záměrů, které si autorka kladla, a sice, zjistit vazbu mezi motivy členů týmu a očekáváními církve vzhledem k nim. Pak by autorka mohla výzkumem dojít k jistějším výsledkům, závěrům a doporučením v této záležitosti.

Závěr:

Předložená práce představuje zajímavý výzkum motivací mladých lidí pracujících v centru života mládeže Nazaret pražské arcidiecéze. I přes uvedené nedostatky považuji práci za celkem zdařilou a doporučuji ji k obhajobě.

V Českých Budějovicích 21.05.2009.

Obsahová stránka:

Práce má teoretickou a praktickou část. Tu teoretickou tvoří první tři kapitoly. V první z nich se autorka zabývá principem motivace obecně a pak u dospělých. V druhé kapitole se autorka věnuje vztahu mládeže a církve v období rané dospělosti, dále líčí pohled církve na mládež obecně, stručně charakterizuje vztah české církve k mládeži, podle církevních dokumentů popisuje pastorační mládež, připojuje pojednání o angažmá mládeže v církvi a stručně popisuje pastorační mládež v ČR po roce 1989. Třetí kapitola práce je věnována historii vzniku diecézních center života mládeže (DCŽM), jejich pozici v diecézní pastorační mládeži, jejich činnosti a spiritualitě. Dále se zde pojednává o členech týmu v DCŽM: co od nich očekává církev a jak jsou personálně tyto týmy vybaveny.

Praktickou část práce představuje kapitola 4. Zde autorka popisuje výzkum motivace členů týmu ADCŽM Nazaret (současných i bývalých) jednak pro vstup do tohoto zařízení a jednak během práce v něm. Výzkum prováděla pomocí dotazníku exploračního charakteru. Výsledky výzkumu podává formou tabulek, interpretuje je a nakonec z nich vyvozuje závěry. Přehledností práce by prospělo, kdyby autorka nejčastěji zmiňované motivace ještě shrnula do zvláštní tabulky.

Zkoumaný vzorek představovali členové týmu, kteří se v ADCŽM vystřídali v období 2004 – 2009. Bylo jich celkem 12, z toho jich na dotazník odpovědělo 9. Jejich průměrný věk byl 21,8 let a v týmu strávili v průměru 21,6 měsíců. Pokud jde o výzkum motivací pro vstup do týmu, jak přiznává sama autorka, měly být první dvě otázky dotazníku (1 – *Proč jsi se rozhodl/a jít do DCŽM do týmu?* 2 – *Co všechno málo slíb na Tvé rozhodnutí?*) formulovány tak, aby skýtaly víc odlišné odpovědi. Ty se totiž u respondentů na obě otázky dost překrývaly. Podle provedeného výzkumu byly nejvýraznějšími motivy pro vstup do týmu *služba druhým, touha být užitečným, moci dělat, co mě baví, zkusit život v týmu, získat duchovní posílení, získat nové kontakty, možnost práce mezi mladými*. Pokud jde o otázku ohav, vyslovili se dotazovaní nejčastěji, že se obávali *vlastního selhání nebo vztahů v týmu*. Na otázku ohledně životní situace respondenti nejčastěji odpověděli, že kvůli práci v ADCŽM *přerušili zaměstnání*, přičemž někteří z nich zároveň pokračovali ve studiu podle individuálního plánu nebo kombinovanou formou. A všechny ženy z týmu kromě jedné se

Adela Šmudl